

Parlament de les Illes Balears
Servei de Comunicació i Divulgació Institucional

SESSIÓ SOLEMNE D'OBERTURA. VII LEGISLATURA

**DISCURS DE LA PRESIDENTA DEL PARLAMENT
MARIA ANTÒNIA MUNAR**

12 juliol 2007

Molt Honorable Sr. President del Govern de les Illes Balears.

Molt Honorables, Honorables, Excel·lentíssimes i Reverendíssimes autoritats de les Illes Balears.

Senyores i Senyors.

Mitjans de comunicació.

Amigues i amics.

Senyores i Senyors Diputats.

Iniciam avui, de manera solemne, la Setena Legislatura del Parlament de les Illes Balears.

Aquesta frase, dita així, de manera senzilla, pareix tan sols una frase de tràmit.

Però no ho és.

Darrera aquesta frase s'amaga un significat molt més profund.

Un significat que arrela en conceptes tan importants com la democràcia, la sobirania popular, el pluralisme polític o la llibertat.

Iniciar la setena legislatura d'aquest Parlament implica constatar la solidesa del nostre sistema democràtic, al marge de les conjuntures polítiques concretes.

Iniciar la setena legislatura d'aquest Parlament implica també comprovar com el nostre model autonòmic està plenament consolidat i, a més a més, avança i s'adapta a les noves necessitats dels ciutadans.

Permetin que repeteixi aquesta paraula. Ciutadans.

Aquesta paraula és la clau de qualsevol model democràtic.

La tradició política situa l'origen del sistema democràtic a la Grècia Clàssica.

Però aquesta tradició necessita completar-se amb l'evolució que la democràcia com a fórmula de govern ha experimentat al llarg dels segles.

Més enllà de l'etimologia, el nostre sistema polític, la democràcia que avui tots defensam i compartim, se configura a **dos moments molt posteriors**, que assenyalen el veritable principi de l'Estat Democràtic i de l'Estat de Dret.

El primer moment és el naixement de l'Estat Lliberal Modern. Podem citar com a fites històriques tant la Declaració de Philadelphia de 1776 com la Declaració dels Drets de l'Home i del Ciutadà de 1789, totes dues incloses dins processos revolucionaris històricament cabdals.

Aquestes fites, però, han de venir completades amb el seu antecedent més important, com és la *Bill of Rights* de 1689, inspirada, entre d'altres, per John Locke, així com amb una referència explícita al treball de personatges tan il·lustres com Montesquieu o Rousseau.

La principal conquesta d'aquest període, allò que fa de l'Estat Lliberal Modern una realitat, és l'aparició del concepte de ciutadà i de ciutadania, en contra del concepte de súbdit.

Uns ciutadans als quals, a partir d'aquell moment, se'ls hi reconeixen, si més no en teoria, uns drets fonamentals que són inherents a l'ésser humà.

Malauradament, no hi va haver prou amb la creació teòrica del concepte de ciutadà.

Per això, **el segon moment essencial pel nostre sistema democràtic neix amb el concepte de *Dret Públic Subjectiu***, a partir del segle XIX i principis del XX.

En aquest moment els drets teòrics dels ciutadans s'incorporen a les constitucions, a les lleis, i obliguen als poders públics a respectar-los en tot moment.

La suma d'aquests dos moments, la creació del concepte de ciutadà i l'atorgament a aquest de drets que obliguen els poders públics, fonamenten el concepte modern de democràcia.

He volgut iniciar la meua intervenció amb aquestes paraules perquè aquest procés històric i jurídic és el fonament de l'existència mateixa d'aquesta Cambra, de l'existència mateixa dels Diputats, dels Partits Polítics i de les eleccions democràtiques.

Els ciutadans, titulars de drets protegits per la Justícia, decideixen d'entre ells quins ciutadans els han de representar per un temps limitat.

Nosaltres, els 59 diputats d'aquesta Cambra, som ciutadans elegits pels altres ciutadans per defensar els interessos generals. Ni més ni menys.

Hem estat escollits amb regles clares per ciutadans lliures, que exerceixen la seva llibertat triant l'opció política o el programa de govern que considerin adient. Aquesta és l'essència del pluralisme polític.

I el pluralisme polític, tal i com expressa la Constitució Espanyola al seu article 6, té el seu instrument fonamental en els partits polítics.

És cert que existeixen mecanismes de democràcia directa, aplicables de manera puntual, com són els referèndums.

És evident que els mecanismes de democràcia directa són de gran importància.

La possibilitat de demanar qüestions concretes als ciutadans i que aquests se pronunciïn en un sentit o un altre afavoreix la presa de decisions.

Ben igual que la figura de la iniciativa legislativa popular, que obre la porta a que els ciutadans puguem actuar damunt la legislació que ens afecta.

Però cap societat moderna pot funcionar de manera eficient si no centra la seva activitat política en sistemes representatius, a través d'Assemblees Legislatives, com aquest Parlament.

La formulació de la voluntat sobirana de la ciutadania a través del pluralisme polític, dels partits polítics i dels Diputats i Diputades que formen els Parlaments és l'únic sistema viable a qualsevol societat moderna i complexa, com és la nostra.

Tenir clar els conceptes de ciutadà, de ciutadania, de pluralisme polític i de democràcia representativa és essencial per entendre la nostra realitat política.

Aquesta Cambra no forma part del Poder Executiu.

En aquesta Cambra resideix el Poder Legislatiu, un poder que s'exercita no només prenent decisions, sinó també debatent, cercant acords, intentant majories i consensos.

Tots els Parlaments democràtics del món són organismes de decisió però també de deliberació.

I és essencial no perdre de vista que dins aquesta funció de deliberació s'inclou la recerca de majories suficients per governar.

Aquell que assoleix el suport majoritari dels representants dels ciutadans és qui pot dur endavant el seu programa de govern, o les seves propostes.

Surt endavant aquella proposta que rep el suport majoritari d'aquesta Cambra. Això és la democràcia representativa.

Comprendre aquest concepte és comprendre una de les característiques essencials de qualsevol Parlament, el seu caràcter deliberant i no només decisor.

Això no vol dir que aquell que aconsegueix la majoria de la Cambra pugui fer allò que vulgui.

Tots els Diputats són igualment legítims, i tots representen una opció política, una veu, una sensibilitat que mereix el màxim respecte.

Escotar tothom no pot ser tan sols una frase feta. Escotar és la primera passa per a aprendre.

Escotar i aprendre són dos requisits bàsics per representar els ciutadans.

I avui m'agradaria que tots nosaltres féssim el ferm compromís d'escotar i aprendre els uns dels altres.

L'estabilitat és el primer objectiu de qualsevol sistema polític democràtic.

Una estabilitat que no està enfrontada amb l'alternança.

Sense alternança, no hi hauria democràcia. I sense estabilitat, possiblement, tampoc.

Per tant, aquests conceptes no són contradictoris sinó, en tot cas, complementaris i necessaris.

Les normes de funcionament que ens han de regir són clares. Ho és la legislació electoral i ho és el Reglament d'aquest Parlament.

Per tant, vivim ara moments d'absoluta normalitat democràtica.

Crec que tots, tant els ciutadans com nosaltres, que som els seus representants, hem de mostrar públicament la nostra satisfacció precisament per aquesta normalitat.

Les nostres institucions funcionen de manera esplèndida al marge de qui sigui, després, qui determini les prioritats o els objectius polítics a assolir.

Som una democràcia moderna, potent, assentada i que funciona a la perfecció al marge de les diferents conjuntures polítiques.

Aquesta normalitat democràtica és la demostració més clara de que l'estabilitat no prové de l'existència de forces polítiques hegemòniques.

L'hegemonia no és millor que el pacte o l'acord.

En paraules de John Stuart Mill, *en democràcia, les minories s'han de poder fer sentir, i han de tenir la possibilitat de triomfar amb la força dels seus arguments.*

Totes les forces polítiques aquí presents tenim un compromís amb la nostra terra, amb els ciutadans que ens han escollit.

Tots volem el millor per a les Illes Balears.

Cap de nosaltres encerta sempre, i tampoc cap de nosaltres s'equivoca sempre.

Tenim diferents punts de vista. Volem el millor, però tenim criteris diversos.

Però sobre tot, els 59 Diputats som els dipositaris de la voluntat d'un poble que espera de nosaltres alguna cosa més que bregues de polítics.

Espera solucions, espera acords i enteniment.

Espera una oposició constructiva i decidida.

Espera una majoria parlamentària amb la mà estesa i una oposició compromesa amb el bé comú. I estic segura que no els defraudarem.

Una vegada més, per tant, faig una crida a l'esforç conjunt dels 59 Diputats d'aquesta Cambra.

Un esforç de debat i de presa de decisions.

Un esforç de compromís amb les tasques de control que tenim encomanades.

I un esforç per exercir el poder de legislar de manera justa, equilibrada i en benefici dels interessos generals.

Molts són els reptes que tenim per endavant.

El desenvolupament normatiu del nostre Estatut d'Autonomia és dels més importants.

Més finançament per a la nostra Comunitat, noves competències, reforç de la nostra estructura institucional, les primeres passes del nou Consell de Formentera..., són tan sols algunes qüestions que ens esperen.

El nou Executiu, aquesta Cambra, els diferents Consells, els Ajuntaments i les Mancomunitats, els ciutadans i els partits polítics tenim per endavant el repte de dur la nostra Comunitat a la primera línia.

Durant anys, hem donat molt a canvi de poc.

Hem estat solidaris amb satisfacció i amb convicció.

Però no podem seguir als darrers llocs en serveis bàsics com, per exemple, l'educació o la sanitat.

Tots aquests reptes, i d'altres que no podria detallar en una sola sessió plenària, exigiran l'esforç de tots.

En aquesta Cambra tothom és imprescindible.

Tots som representants dels ciutadans, i per això la veu de cada un de nosaltres mereix el màxim respecte i la suma de totes les veus és, ni més ni menys, la veu del Parlament de les Illes Balears, la veu de tots i cada un dels ciutadans d'aquesta terra.

Un Parlament que és reflex d'una terra fragmentària, amb Diputats de Formentera, d'Eivissa, de Menorca i de Mallorca.

Un Parlament plural per a un territori plural.

Un Parlament que se vol acostar a cada una de les Illes.

Un Parlament que té reptes pendents que volem assolir, com és fer coneixedora la nostra tasca a tota la societat, ser accessibles i propers.

Un Parlament que ha de vetllar pel bon funcionament de l'edifici institucional que entre tots ens hem atorgat, i pel respecte a totes les sensibilitats socials e ideològiques.

Un Parlament que ha de ser una institució oberta a la societat, moderna, accessible, protagonista de la vida política.

En definitiva, i aquest és el meu compromís, un Parlament de tots i per a tots.

Moltes gràcies.